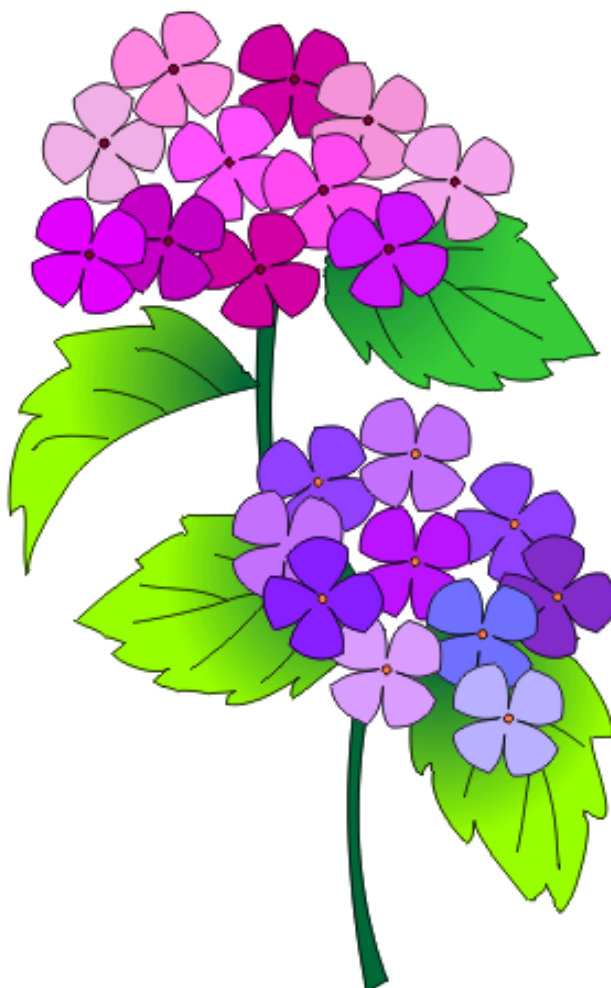

HEIJASTE

2/2007 18.6.2007

23. vuosikerta

Irtonumero 4,00 €

<i>Raimo Ala-Hynnälä</i>	Puheenjohtajan kynästä.....	3
<i>Tapio Talvitie</i>	Maailmanlopun	4
<i>Pertti Leinonen</i>	Ajatuksia uskosta	8
<i>Matti Tossavainen</i>	Ajatuksensuuntaaja opettajana.....	9
<i>Irmeli Ivalo-Sjölie</i>	Victor Franklinin filosofia päivittäisessä elämässämme.....	11
<i>Kalevi Krekilä</i>	Terveystyö ja Suuntaaja-yhteistyöstä	12

HEIJASTE

Julkaisija: Suomen Urantia-seura ry

Päätoimittaja

Kalevi Eklöf
Sivurinne 1 A, 01800 KLAUKKALA
Puh. (09) 879 9474; 040 830 1200
kalevi.eklof@kolumbus.fi

Toimitussihteeri

Jouni Nurmi
Helsinginkatu 2a C 91, 00500 HELSINKI
Puh. 050 343 4310
jouni.nurmi@bastu.net

Toimittajat

Maija Heikkilä
HELSINKI
Puh. (09) 323 4147

Leena Kari
HELSINKI
Puh. (09) 445 883
leena.kari@kolumbus.fi

Tuula Laine
ESPOO
Puh. (09) 8092 173

Heijaste on Suomen Urantia-seura ry:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto*-teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura ry:n kantaa. Samoin kirjoittajien tulee tietää, että Heijaste-lehti on, paitsi tilattavissa, niin myös internetissä kaikkien vapaasti luettavissa.

Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan päätoimittajalle.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertaus (kalenterivuosi/neljä numeroa) maksaa 15 €, irttonumero 4 €. Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Pyydämme lähettämään numeroon 3/2007 tarkoitetun aineiston toimitukselle 15.8.2007 mennessä.

Tekijänoikeus. Heijasteen toimitus vastaanottaa julkaistavaa aineistoa ilman sitoumusta. Mahdollinen tekijänoikeus (copyright / ©) on ilmoitettava etukäteen, jo aineistoa tarjottaessa, tai lehteen julkaistavaksi annetut kirjoitukset ja artikkelit katsotaan lehden omaisuudeksi ja niiden lainauksesta on sovittava lehden toimituksen kanssa. Esitetty copyright-vaade saattaa rajoittaa lehdessä julkaisua. Toimitus ei vastaa artikkeleiden julkaisuista aiheutuvista mahdollisista haitoista tai vahingoista. Tämä koskee myös seuran internetsivuilla ja mahdollisesti muilla tavoin julkaistavaa aineistoa.

Suomen Urantia-seura ry

PL 212, 00101 HELSINKI

Sähköposti: urantia-seura@urantia.fi

Verkkosivu: <http://www.urantia.fi>

Suomen Urantia-seuran yleinen pankkitili:
(mm. lahjoitukset seuralle, Heijasteen tilausmaksut)

Nordea 1 4 2 7 3 0 - 1 0 2 1 2 6

Suomen Urantia-seuran käännösrachasto:
(lahjoitukset vironkielistä käännoystä varten
2007; keräyslavan numero: OKU 1821 A)

Nordea 1 4 2 7 3 0 - 1 0 2 3 9 9

Suomen Urantia-seuran lahjoitusrahasto:
(lahjoitukset UAI:lle Chicagoon)

Nordea 1 4 2 7 3 0 - 1 1 3 8 7 5

Urantia-säätiön Suomen-toimisto

PL 18, 15101 LAHTI

Puhelin ja faksi: (03) 777 8191

Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi

Verkkosivu: <http://www.urantia.org>

Urantia-säätiön pankkitili Suomessa
(lahjoitukset säätiölle):

Sampo 8 0 0 0 1 2 - 7 0 1 6 0 8 7 3

Puheenjohtajan kynästä

Lukiessani tässä eräänä hämärtyvänä alkukesän liltana Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen (UAI:n) peruskirjaa tulin vertailleeksi peruskirjassa olevaa UAI:n tarkoituslauseketta Suomen Urantia-seuran sääntöjen vastaavaan tarkoituspäälauseeseen. Molemmissa yhdistyksissä korostetaan erityisesti niiden palvelu- ja toimintakeskeisyyttä, päätarkoituksena *Urantia-kirjan* opetusten levittäminen ja leviämisen edistäminen. Kumpikin järjestö toteuttaa tarkoitustaan järjestämällä opintotilaisuuksia ja kokouksia, tuottamalla julkaisuja sekä toimimalla *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdyssiteenä. UAI:n peruskirjan tarkoituslauseke on huomattavasti pitempi ja monisanaisempi verrattuna suomalaisen version oman seuramme tarkoituksesta. Ehkäpä karu perisuomalainen luonteenpiirre korostuu tässä vain oleelliseen keskittymisessä.

Haluan tässä yhteydessä tuoda esiin pari harvemmin esille otettua UAI:n peruskirjan kohtaa, joissa UAI korostaa toimintatapojaan ja toisaalta antaa myös velvoitteita jäsenyhdistysten ja sitä kautta jäsenten toimintaan:

1.3 *UAI:n tunnusanoina ovat ryhmätyö ja palvelu.*

1.4 *UAI:n ja sen jäsenyhdistysten kaikki toiminta on Urantia-kirjan opetusten ohjaamaa. UAI:n ponnistukset näiden opetusten levittämisessä perustuvat palvelemisen ja kutsuvuuden periaatteille sekä UAI:n jäsenten omakohtaisiin ponnistuksiin kytkeä Urantia-kirjan opetukset elämäänsä yhä korkeammalla tasolla.*

Tärkeitä asioita ovat ryhmätyö ja palvelu sekä idea *Urantia-kirjan* opetusten levittämisestä siten, että pyrimme elämään omaa elämäämme niiden oikeana pitämämme aatteiden ja ihanteiden mukaan, joita on *Urantia-kirjassa* meille opetettu ja joita Hengen johdatusessa yritämme ja pyrimme todeksi elämään jokapäiväisessä elämässä. Nämä ovat asioita, joita monesti pitää itsestäänselvyyksinä, mutta mikäli niitä ei pysähdy lähemmin pohtimaan, niin niiden sisäistäminen saattaa jäädä kiteytymättä.

Peruskirja asettaa UAI:n toiminnalle myös rajoitteita, joista tärkeimmät ovat mm. puuttumattomuus poliittisiin tai yhteiskunnallisiin kysymyksiin. UAI ei järjestönä myöskään halua – eikä sen tule – samastua mihinkään kansakuntaan, rotuun tai uskontoon. UAI haluaa myös korostaa, että se ei ole kirkko eikä uskonto eikä se tule sellaisia muodostamaan. Toki kansallisissa yhdistyksissä olevien jäsentensä kautta se hakee koke-

muksia toimintaansa hyvin monelta eri kansakunnalta, erilaisten yhteiskuntien ja uskontojen alueilta niiden toimintaan osallistuen.

Peruskirjan tarkoituslausekkeen viimeisessä kohdassa sanotaan seuraavasti:

UAI kutsuu riveihinsä kaikkia uskontoja, rotuja ja kansallisuuksia edustavia henkilöitä, ja se vaalii maailman kaikkien kansojen välistä hengellistä yhteenkuuluvuutta. UAI:tä ei kuitenkaan tule sekoittaa Jumalan isyydestä johtuvaan ihmiskunnan veljesyhteisöön.

Järjestöillä on omat tärkeät tehtävänsä, mutta hengelliset ja uskonnolliset asiat ovat mitä suurimmassa määrin henkilökohtaisia asioita, yksilön omaisuutta.

Miten sitten voimme toteuttaa palvelutehtäväämme *Urantia-kirjan* opetusten levittämisessä? *Urantia-kirjan* myynti, käännösprojektit ja jakelu kuuluvat *Urantia*-säätiölle, mutta sanoman levitystehtävässä yksittäisillä kirjan lukijoilla on tärkeä tehtävä, jossa he voivat olla mukana kukin omalla tavallaan.

Urantia-kirjan tutuksi tekemisessä henkilökohtainen kirjan ja sen sanoman esittely on ehkä tehokkain tapa, mutta myös muutenkin kirja tavoittaa paljon ihmisiä. Kirjan saatavuus, pitkäjänteinen mainostaminen ja esillä pitäminen ovat tärkeitä asioita. Kirjakauppojen hyllyillä en itse ole *Urantia-kirjaa* vielä milloinkaan huomannut, mutta ainakin oman kotikaupunkini pääkirjastossa kirjaa on pidetty saatavilla jopa useampi kappale. Kirjan ilmestyttyä suomenkielisenä kirjaston kaikki kappaleet olivat aina lainassa, mutta nykyisellään kirjaa saattaa jopa nähdä hyllylläkin, rauhallisena odottamassa lukijaansa. Toivottavasti sen löytää mahdollisimman moni uusi lukija, juuri hän, uutta pelkäämätön, elämän ja ikuisuuden seikkailija, jonka mieli ja sielu on avoin, hän, joka tietää maailmankaikkeuden sisältävän muutakin kuin näkyväisen ja jolla on palava halu kokea ja tietää enemmän.

Tässä yhteydessä voisinkin esittää vetoamuksen, että jokainen aktiivinen kirjan lukija kävisi tarkistamassa oman lähikirjastonsa tilanteen ja selvittäisi *Urantia-kirjan* saatavuuden kirjastosta. Monet kirjastot hankkivat kirjoja sen perusteella, kuinka paljon jotakin kirjaa kysytään – ja mitä enemmän kysyjä, sen parempi. Aurinkoa, sadetta, liverrystä linnun, kesäisiä aamukasteita ja kukkaketoja. Rentouttavaa ja mukavaa kesä teille kaikille!

Raimo Ala-Hynnälä

Maailmanloput

Tapio Talvitie

Esitelmä 24.3.2007

Tuleeko maailmanloppu? Koska se tapahtuu? Millä tapaa se voi tulla? Nämä ovat kysymyksiä, joita varmaan jokainen meistä, vakaumuksesta riippumatta, on joskus itseltään kysynyt. Kristillisissä piireissä kysymykset ovat tarkentuneet muotoon: Tuleeko Kristus toistamiseen, jolloin tuomitaan elävät ja kuolleet ja kaikki materiaallinen saa loppua? Herätetäänkö silloin kuolleet haudoistaan ja (kerran mädänneet) ruumiit ylösnousevat taivasiin kuten kirkkomme uskontunnustus sitä toistaa? Entä keitä ovat ne pelastuneet? Joutuvatko kaikki muut sitten helvetin tuleen ja hammasten kiristykseen ikuisiksi ja loputtomaksi ajaksi? Tuleeko loppu ennusmerkkien täytyessä vai täysin yllättäen? Tuleeko loppu ryminällä, sodalla ja kaiken tuholla? Tätä kaikkea ja paljon muutakin on tulkittu Raamatusta ja muista ”pyhistä kirjoista” eri lahkosten ja jopa kansankirkkomme toimesta. Niillä on peloteltu ihmisiä iät ja ajat, saatu aikaan paljon ahdistusta ja tuskaa, pelonsekaista kunnioitusta ja kuuliaisuutta, lähinnä instituutioita ja auktoriteetteja kohtaan – mutta vain niukalti aitoa uskoa, sitä elävää, vapauttavaa ja pelastavaa uskoa!

Jo aikaisiin mytologioihin on kuulunut käsityksiä maailman syntymästä. Näiden vastapainona on esiintynyt käsityksiä myös maailman loppumisesta. Esimerkiksi pakanallisessa Euroopassa on joskus pelätty, että taivaankansi romahtaa, aurinko sammuu tai että jokin hirviö nielaisee maailman. Skandinaavisen viikinkiajan uskomuksen mukainen maailmanloppu ”ragnarök” tulee, kun maailmaa kannatteleva maailmanpuu syttyy palamaan, ja pahuuden joukot ottavat yhteen kaatuneiden sotateiden kanssa viimeisessä taistelussa.

Viimeisen parin tuhannen vuoden ajan käsitystä maailmanlopusta on leimannut lähinnä uskonnollinen tulkinta. Näissä maailmanloppuun liittyy Jumalan tai jumalien tuomio vastustajilleen. Sana ”tuomiopäivä” tarkoittaa suomalaisessa kulttuurissa lähinnä kristillistä käsitystä maailmanlopusta, eli lopussa Jumala tuomitsee muihin jumaliin uskoneet tai vääryyttä tehneet ja palkitsee häneen uskoneet ja vanhurskaat. Myöhemmin, 1900-luvulla, ihmiskunta on herännyt huomaamaan maailmanlopun mahdollisuuden laajemminkin kuin vain uskonnollisten lah-

kojen höpinänä. Nykypäivän käsitystä maailmanlopuista voisi Wikipediaa mukaillen kuvata seuraavasti:

Mikä on maailmanloppu?

Maailmanloppu tarkoittaa hetkeä, jolloin Maa tai ihmiskunta tuhoutuu tai vähintään kärsii vakavia ja mittavia vaurioita. Monet uskonnot sisältävät käsityksiä maailmanlopusta, mutta uskonnoissa maailmanloppu ei välttämättä tarkoita lopullista loppua, vaan katastrofia, josta ihmiskunta jotenkin elvytetään tai pelastetaan ja jota seuraa uusi aika. Myös tiede on edistyessään alkanut tarjota arvioita ja tietoa todennäköisistä ja mahdollisista maailmaa kohtaavista uhista.

Maailmanloppuun voi sisältyä:

- a) Luonnollisia tapahtumia kuten maailmanlaajuinen pandemia, suuri vulkaanisen toiminnan lisääntyminen maapallolla, kosmisen säteilyn merkittävä voimistuminen, magneettikentän häviäminen, Maan akselin kääntyminen tai Maan suistuminen pois Aurinkoa kiertävältä radalta, Auringon energian yhtäkertainen lisääntyminen tai vähentyminen, Auringon laajentuminen punaiseksi jättiläiseksi, asteroidin tai komeetan törmäys tai suuret galaktiset tapahtumat läheisissä tähtijärjestelmissä.
- b) Yliluonnollisia tapahtumia kuten uskonnollinen viimeinen tuomio.
- c) Epäluonnollisia tapahtumia kuten ydinsota, biologinen tai kemiallinen sodankäynti, ihmisen aiheuttama ekokatastrofi, kuten ydintalvi tai kasvihuoneilmaston riistäytyminen käsistä tai jopa ”avaruuden muukalaisten hyökkäys”.

1. Tieteellinen maailmanloppu

Maailmanlopun tuojina on pidetty muun muassa saastumista, asevarustelua tai väestöräjähdyttä. Viime vuosina on maapallon ilmakehän lämpenemistä tullut eniten puhuttu uhka. Lämpeneminen ei sinänsä aiheuta äkillistä maailmanloppua, mutta elin ehdot maapallolla voivat muuttua niin rajusti, että monet elinympäristöt katoavat kokonaan. Monia kulttuureja on tuhoutunut erinäisiin luonnonmullistuksiin ja sotiin. Sodat ja valloitukset ovat tuhonneet ja tuhoavat monia kulttuureja, ja elämänmuotoja ka-

toaa koko ajan. Maapalloa käsittäviä katastrofeja on sattunut aika ajoin mm. taivaankappaleiden takia. Meteoriiitit, asteroidit tai komeetat ovat vuosimiljoonien mittaan aiheuttaneet monia paikallisia tuhoja.

Avaruudessa on hypernovan mahdollisuus. Yhden teorian mukaan voi supermassiivinen tähti, jossa on ainetta yli 40 Auringon massan verran, kohdata loppunsa hypernovana. Hypernovan laukaisema energiamäärä voisi olla riittävä hävittämään maapalloa elämän, jos sellainen räjähdys sattuisi ”lähietäisytydellä”. Tähtien ydin romahtaa hypernovan syntyessä suoraan mustaksi aukoksi ja muu osa tähdestä sinkoutuu avaruuteen ja samalla kaksi hyvin voimakasta energeettistä plasmasuihkua purkautuu pyöriviltä navoilta lähes valon nopeudella. Mahdollisesti myös kahden neutronitähden törmäyksessä voi syntyä hypernova, ja lopputuloksena olisi musta aukko. Mutta jos hypernovia voi muodostua vain supermassiivisista tähdistä, niin silloin maapallomme on melko hyvin turvassa, sillä lähin hypernovaehdokas, Eta Carinae, on yli 7500 valovuoden päässä.

Maapallo tulee tiensä päähän viimeistään silloin, kun Auringon energia alkaa hiipua, mikä tieteen käsityksen mukaan olisi jo viiden miljardin vuoden kulluttua. Ennen sammumistaan Aurinko laajenee valtavan kokoiseksi punaiseksi jättiläiseksi ja imaisee sisäänsä Merkuriuksen ja Venuksen. Maapallon meret höyrystyvät ilmaan ja kaikki elollinen kuolee, maasta jää jäljelle vain hiiltyneet pienet kappaleet.

2. Sivilisaation tuho

Ennustettuja maailmanlopun muotoja ovat myös ihmiskunnan tai ihmisyyden loppu sellaisina kuin ne nykyisin tunnetaan eli sivistyksen ja kulttuurin täydellinen romahdus. Globalisaatio aiheuttaa väistämättä kulttuurien kuolemista, puhuttujen kielten vähenemistä, etnisten ryhmien sulautumista toisiinsa ja monimuotoisuuden katoamista. Tilalle tulevat ihmisten yksilöllisyyttä ja identiteettiä uhkaamaan ylikansalliset vaikutteet, kaupallisuuden yliotteet ja poliittinen valtataistelu. Vaikka globalisaatio vähentää kirjavuutta, voi sillä olla myös yhteiskuntaa tasapainottava ja dynaamisuutta lisäävä vaikutus, sikäli kuin yhteistyö voi pysyä hedelmällisenä.

Kulttuurin on varsinkin länsimaissa pelätty kulkevan kohti ”lopullista rappiota”. Syynä on lähinnä kaupallisuus ja yksilökeskeisyys yhteisen hyvän kustannuksella. Väitetään, että yleinen moraalitieto katoaa, kun valtaosa etsii vain nautinnonhaluja ja hakee ensisijaisesti itsestä etua. Arvellaan, että kun yhä vähemmän annetaan arvoa yhteiselle hyvälle, niin yhteiskuntien rakenteet lopulta romahtavat. Jotkut uskovat myös kaupallisen ja viihteellisen seksuaalisuu-

den ja väkivallan ylikorostamisen pilaavan lapset ja sitä kautta uudet sukupolvet.

– – aikana, jolloin tämä ilmoitus teille annetaan, omahyväisen sukupolven harhautuneet pyrkimykset uhkaavat rämettää ja hukuttaa alleen pitkälle erikoistuneen sivilisaation koko monimutkaisen rakenteen. – – hillitön halujen tyydytys hävittää väijäämättä sivilisaation. [766:1]

– – yletön tyydytyksen etsiminen, tämä laajalle levinnyt nautintojen tavoittelu, muodostaa nyt suurimman vaaran, joka koskaan on perhe-elämän sosiaalista ja evolutionaarista instituutiota – kotia – vastaan kohdistunut. [942:3]

3. Uskonnollinen maailmanloppu

Raamatunhistoriasta tunnemme yhden kertomuksen tai myytin jo tapahtuneesta maailmanlopusta: nimittäin Nooan arkin ja vedenpaisumuksen. Tosin erilaisia vedenpaisumustarinoita esiintyy muuallakin maailmassa hyvin yleisesti eikä tämä ole ainoa. *Urantia-kirja* oikaisee tätä Nooa-kertomusta laajaltikin, lähes sivun verran, kohdassa ”Mesopotamian tulvat” sivulla 874. Sen mukaan siinä on vähän totta ja paljon tarua.

Maailmanlopun ennustaminen

Uskonnoissa ja eri lahkoissa on maailmanloppua ennustettu usein ja monenlaisia enteitä on tulkittu varmoiksi lopun merkeiksi. Erilaiset Raamattuun perustuvat liikkeet ovat ennustaneet maailmanlopun päivämäärää jo kauan tutkimalla erilaisia Raamatun kirjoituksia. Tunnetuin ”ennustuskokoelma” lienee Raamatun Ilmestyskirja, jonka kirjoittajaksi esittäytyy Johannes-niminen mies. Se on antanut nimen tätä koskevalle kirjallisuudelle (apokalyptiikka). Ilmestyskirjaa ja joitakin Vanhan testamentin kirjoja on tulkittu yhä uudelleen ja sovitettu kunkin aikakauden tapahtumiin. Johanneksen ilmestyksen mukaan arkkienkeli Mikael tuhoaa vastustajansa Saatanan Harmageddonin taistelussa. Yhdysvaltain entinen presidentti **Ronald Reagan** arveli virkakautenaan, että tämä taistelu olisi kolmas maailmansota.

Ollessaan väliaikaisessa karkotuspaikassaan Patmoksella Johannes kirjoitti sen Ilmestyskirjan, jonka nykyisin tunnette kovasti lyhennyksessä ja vääristellyssä muodossa. Tämä Ilmestyskirja sisältää jäljellä olevat katkelmalliset jäänteet suuresta ilmoituksesta, josta on kadonnut pitkiä jaksvoja ja josta toisia jaksvoja on poistettu sen jälkeen, kun Johannes sen kirjoitti. Se on siis säilynyt vain katkelmallisessa ja turmellussa muodossa. [1555:7]

Monet saarnamiehet ovat ilmoittaneet tietävänsä maailmanlopun hetken (tai Kristuksen toisen tulemisen hetken) ja saaneet kannattajansa odottamaan sitä. Ennustuksilla nimittäin saadaan liikkeen jäsen-

määrään nopeaa kasvua. Takaiskujen jälkeen ennusteita täytyy vain korjata, selitellä ja uusia. Hyväksi havaittu resepti on, että uusi loppu luvataan aina jo muutaman vuoden kuluttua. Tällä systeemillä on kuitenkin huono puolensa: sillä ei voi rakentaa mitään kestävää tulevaisuutta. Tämä tulee surullisesti esiin juuri nuorten uskovien tapauksessa. Monet heistä eivät hanki edes ammattikoulutusta vaan uskoessaan vilpittömästi vanhempien puheita pikaisesti lopusta ryhtyvät kokoaikaisiksi sananlevittäjiksi tienraivauspalvelukseen.

Myös **Nostradamuksen**, 1500-luvulla eläneen ranskalaisen ennustajan, kirjoituksia ”lämmitetään” yhä uudelleen. Hänen ennustuksistaan pääteltiin, että maailmanlopun olisi pitänyt tulla heinäkuussa 1999. Lopun ennustajia ovat olleet mm. **Montanus** 100-luvulla, **Melchior Hofmann** 1500-luvulla ja **William Miller** 1700-luvulla. Jehovan todistajilla olivat maailmanlopun vuosia mm. 1914, 1915, 1918, 1925, 1951, 1975 ja 2000. Internetistä löytyy katastrofiaiheista materiaalia runsaastikin sitä etsivälle. Eräälläkin ”tuomiopäivälistalla” on lueteltuna vuoden 2000 jälkeisiä maailmanlopun päivämääriä ennustajineen ja lyhyine taustatietoineen. Siinä oli pelkästään vuodelle 2000 listattu kokonaista 23 eri maailmanlopun päivämäärää, joista 1. tammikuuta oli ilman omistajaa, koska niitä oli aivan liian suuri joukko eriteltäväksi. Siinä listalla vuosi 2018 on toistaiseksi myöhäisin ennuste.

Oman ikävän lisänsä näihin maailmanlopun ennustajiin ovat tuoneet vaaralliset itsemurhalahkot, jotka ovat saaneet aikaan useita kymmenien ja jopa satojen ihmisten joukkoitsemurhatapauksia. Näitä ovat olleet esimerkiksi ”Kansan Temppele” Guyanassa vuonna 1978 (n. 900 henkeä), ”Auringon Temppele” Sveitsissä ja Kanadassa vuosina 1994–1996 (74 henkeä), ”Taivaan Portti” USA:ssa vuonna 1997 (39 henkeä), ”Daavidin oksa” USA:ssa vuonna 1993 (n. 80 henkeä), ”Korkein Totuus” Japanissa (12 henkeä kuoli ja n. 5000 vammautui) ja niin edelleen. Näissä fanaattisuus sai aikaan ikävääkin ikävemmän lopun. Niistä pakoa yrittäneet teloitettiin kylmästi.

Maailmanloppu liitetään tavallisesti

- Raamatun kuvaamaan Antikristuksen valtaan (Harmageddon), joka päättyy Jeesuksen takaisin tulemiseen (tai joidenkin ei-kristillisten näkemysten mukaan jonkun muun messiaan tulemiseen)
- seitsemänvuotiseen vihan aikaan, joka on ennustettu mm. Raamatun Danielin kirjassa
- maailmanpolitiikkaan (mm. Neuvostoliitto, Yhdysvallat, Israelin valtio)
- Harmageddonin taisteluun tai kolmanteen maail-

mansotaan

- ulkoavaruudesta tuleviin vieraisiin
- Raamatusta tai muista lähteistä johdettuihin numeroihin
- Raamatusta tehtyihin laskelmiin maapallon iästä
- kalenterin tasavuosiin (vuodet 1000 ja 2000)
- luonnonkatastrofeihin, meteoriitteihin ja muihin taivaankappaleisiin
- muihin luonnonilmiöihin, mm. auringonpimennyksiin tai planeettojen asemaan
- nälänhätiin
- kulkutauteihin (mm. rutto eli musta surma ja lintuinfluenssa)
- teknologiseen kehitykseen tai tietokoneohjelmien toimintaan.

Maailman tuhon ja ikuisen paluun myytit ovat tuttuja myös monista muista kuin kristillisistä uskonnoista. Aasialaiset uskonnot pyrkivät ennustamaan maailmanloppua lähinnä astrologian keinoin. Erityisesti komeetat ovat aiheuttaneet maailmanlopun hysteriaa.

Maailman uudelleensyntymä

Muun muassa skandinaavisiin ja moniin aasialaisiin uskomuksiin on kuulunut käsitys, että maailmanlopun jälkeen maailma syntyy uudestaan. Näkemys vaihtelee sen mukaan, oletetaanko maailma sykliseksi vai lineaariseksi. Syklisessä näkemyksessä, jota edustavat mm. jotkut antiikin kirjailijat ja Aasian uskonnot, oletetaan maailman aloittavan uuden, olennaisesti nykyistä vastaavan kiertokulun. Linearisessa näkemyksessä uusi maailma eroaa nykyisestä laadullisesti. Raamatusta Johanneksen ilmestyksessä kuvataan uusi maailma ja uusi Jerusalem, joka saapuu viimeisen tuomion jälkeen. Myös Vanhassa testamentissa Jesajan kirjassa kuvataan uutta maailmaa. Näissä näkemyksissä uusi maailma (eli kristillinen taivas) on ikuinen ja täydellisen hyvä.

4. Urantia-kirjan kuvaukset maailmamme tulevaisuudesta

Jeesuksen toinen tuleminen

Kristikunnassa puheet maailmanlopun mahdollisuudesta saivat alkunsa jo 4. 4. 30 jKr, jolloin Jeesus kertoi apostoleilleen Jerusalemin tulevasta hävityksestä ja myös omasta tulemisestaan takaisin Urantialle joskus myöhempänä aikana (s. 1912). Apostoleilla nämä kaksi tapahtumaa menivät pahasti sekaisin ja he ymmärsivät, että Jerusalemin ja sen valtaisan hienon temppelin tuhoa ei voisi aiheuttaa mikään vähempi tapahtuma kuin ”maailmanloppu”. Mestari

sanoi toisesta tulemisestaan muun muassa, että – – *se on tapahtuva voimalla ja hengessä* [1915:1] ja samoissa yhteyksissä hän kertoi myös yhden aikakauden päättymisestä ja Isän lähettämästä uudesta tuomiokautisesta lahjasta. Tällöin Jeesuksen toinen tuleminen yhdistettiin kaikkiin katastrofaalisiin tapahtumiin ja tulkinta vanhan maailman tulevasta tuhosta oli mitä luonnollisinta. Salamyhkäisyyttä lisäsi vielä sekin, kun Jeesus kertoi toisen tulemisensa ajankohdan olevan salattu paitsi ihmisiltä niin myös kaikilta taivaan enkeleiltä. Tämä ei vähentänyt spekulatioiden syntyä, ei silloin eikä nykyäänkään.

Jeesus kertoi toisen tulemisensa ajankohdan olevan tiedossa vain Paratiisin neuvostoissa (1915:2), ja – – *jos kysymys on Ihmisen Pojan uuden tulemisen ajankohdista, siitä ei kukaan taivaassa tai maan päällä voi olettaa jotakin lausuvansa. Mutta teidän tulisi osoittaa viisautta sikäli, että osaatte erottaa, milloin aikakausi kypsyy; teidän tulisi olla valppaat osataksenne erottaa aikojen merkit. Tehän tiedätte, että kun viikunapuu kasvattaa hentoja versoja ja puhkeaa lehteen, niin kesä on lähellä. Samoin sitten, kun maailma on selviytynyt aineellismielillisyyden pitkästä talvesta, ja kun huomaatte uutta tuomiokautta olevan hengellisen kevään tulevan, teidän tulisi tietää, että uutta vierailua merkitsevä suvi lähestyy.* [1915:3]

Voiko maailmamme oikeasti loppua?

Urantia-kirja ei mainitse yhtään asuttua maailmaa, joka olisi kehityksessään tullut tiensä päähän. Päinvastoin, se kertoo, että kaikkien kuolevaisten asuttamien maailmojen evolutionaarinen määränpää on kehittyminen ja täydellistyminen kohti ylevää valon ja elämän sfäärin vakiintunutta asemaa (232:2). Elämä planeetoilla muuttuu asteittain yhä täydellisemmäksi ja hengellisemmäksi. Jossain vaiheessa koko paikallisuniversumi kytkeytyy superuniversuminsa vakinaisiin virtapiireihin ja vakaus saa yhä suurempaa otetta koko järjestelmästä (634:1). Esimerkkinä voisi mainita vaikka aurinkojen latauksen universumivirtapiireistä, jolloin niiden on mahdollista toimia periaatteessa koskaan sammumatta (463).

Vaikka planeettamme on vain yksi myriadeista muista vastaavista, niin syytä vähättelyyn tai pelkoa unohdukseen ei ole, sillä – – *sfääriänne hallitaan juuri niin täsmällisesti ja sitä hoivataan juuri niin rakastavasti kuin jos se olisi ainoa asuttu maailma koko olemassaolon piirissä* [183:1]. *Urantia-kirja* jopa kieltää mahdollisuudenkin ihmiskunnan täydelliseen tuhoon, sillä *[s]en jälkeen kun ihmisrodun evoluutio on kerran jossakin avaruuden maailmassa pantu alulle, sen on jatkuttava tuon planeetan fyysisestä säilymisestä kokonaan riippumatta* – – [582:3]. Samassa kappaleessa vielä: *Mikäli jokin fyysinen katastrofi sattuisi tuomitsemaan kehittyvän ihmisrodun asuinplaneetan tuhoon,*

Melkisedekit ja Elämäkantajat laajentaisivat dematerialisoinnismenetelmää niin, että sen piiriin tulisivat kaikki eloonjäävät, ja nämä olennot vietäisiin serafikuljetuksessa pois heidän olemassaolonsa jatkumista varten valmistettuun uuteen maailmaan. Toteamus ei kiellä katastrofeja – suuriakaan – tapahtumasta, mutta silloinkin elämän jatkuminen kyllä varmistetaan.

Evoluutio voi tilapäisesti ja paikallisesti arvioituna kulkea joskus taaksekinpäin, mutta kokonaisuutena arvioiden se on aina tuloksekas ja voitollinen. Tästä on esimerkkinä Luciferin kapina. Gabrielia neuvottiin olemaan puuttumatta siihen mielivaltaisesti, vaikka se jatkuisi miljoona vuotta. Kapina näytti aluksi täysinmittaiselta katastrofilta, ja siinä menetettiin hetkessä suunnilleen kaikki se arvokas, mitä planeettaprinssin saapumisen jälkeen oli Urantialla rakennettu noin 300 000 vuotta (759:1). Melkisedekit opettavat, että kapinasta juontuvaa hyvää oli saavutettu määrällisesti jo 20 000 vuoden jälkeen yhtä paljon kuin siitä oli koitunut pahaa. Nykyään kapinasta juontuvaa hyvää on kertynyt jo yli tuhatkertainen määrä sen haittoihin verrattuna (619:3). Näissä mittakaavoissa sadankaan ihmiskupolven tapahtumat eivät ole pitkä aika. Onnettomuuksillakin on – ainakin pitkällä tähtäimellä – tapana kääntyä voitoksi.

Urantia-kirja kertoo, että yhteiskuntalaivamme on jo höyrynyt ulos vakiintuneen perinteen suojaisista poukamista ja purjehtii nyt avomerellä kohti evoluution mukaista päämäärää (1086:6). Ja *[m]ikäli halutaan välttää kulttuurinen katastrofi, on pakko suorittaa tiettyjä taloudellisia uudistustoimia ja sosiaalisia muutoksia. Tämä uusi ja tulossa oleva yhteiskuntajärjestys ei vielä vuosituhanteenkaan asetaudu itsetyytyväisenä aloilleen. Ihmisrodun on mukauduttava jatkuviin muutoksiin, järjestelyihin ja uudelleenjärjestelyihin.* [1086:4]

Eli kaikki puheet mahdollisesta ihmiskunnan täydellisestä ja lopullisesta tuhosta ovat täysin perusteettomia. Tämä ei silti vähääkään poista vastuutamme omista teoista ja päätöksistä eli siitä, millaisen maailman haluamme tuleville sukupolville jättää: onko se huomenna parempi kuin tänään vai lyhytnäköisesti ja itsekkäästi pilattu. Teoillamme on silti luonnolliset seurauksensa.

Ajatuksia uskosta

Pertti Leinonen

Alustus talvipäivillä 2007

Kun puhumme uskosta, on hyvä katsoa, mitä uskonnollinen perusteoksemme, Raamatun Uusi testamentti, sanoo tästä:

Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentaudutaan sen mukaan, mikä ei näy. Sillä sen kautta saivat vanhat todistuksen. Uskon kautta me ymmärrämme, että maailma on rakennettu Jumalan sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä. [Heprealaiskirje 11:1–3]

Jos lähdemme liikkeelle ihmisalkuperäisten lähteiden uskon määritelmästä, niin esimerkiksi Wikipedia-nettisanakirja ilmoittaa seuraavan määritelmän sanalle usko:

Usko on inhimillinen käsitys jonkin väitteen totuudesta tai epätotuudesta. Ihmiset uskovat sekä tosiin että epätosiin väitteisiin. Mahdollisuudet tarkistaa väitteiden todenperäisyyttä ovat yleensä rajalliset.

Englanninkielessä sanaa ”usko” vastaa kaksi sanaa: belief (usko, vakaumus, käsitys) ja faith (usko tavallisesti uskomisen mielessä eli uskonnollinen usko). Uskontoja puolustettaessa nämä käsitteet usein sekoitetaan.

Urantia-ilmoituksessa käsitellään uskoa keskeisesti. Ilmoituksessa tehdään selvä ero uskomuksen ja uskon välillä. Näiden ero määritellään selkeästi:

Uskomus on noussut uskon tasolle, kun se antaa suunnan elämälle ja määrää elämäntavan muodot. Jonkin opeuksen hyväksyminen todeksi ei ole uskoa, vaan se on pelkkää uskomusta. Ei myöskään varmuus eikä vakaumus ole uskoa. Mielen tila ylittää uskon tasolle vasta, kun se aktuaalisesti hallitsee elämäntapaa. [1114:5]

Ratkaisevaa on mielestäni henkilökohtainen elävä usko persoonalliseen Jumalaan. Useat meistä joutuvat kuitenkin lähestymään tätä aidon henkilökohtaisen uskon aluetta tosiasioita tutkimalla eli tieteellisesti sekä merkityksien havaitsemisella tosiasioista eli filosofisin keinoin ja tulevat lopuksi vakuuttuneeksi siitä, että näiden yläpuolella on vielä jotakin, mitä tarvitaan henkilökohtaiseen sisäiseen vakuuttuneisuuteen siitä, että olemme tarkoituksella tänne syntyneitä persoonallisuuksia, joilla on suurenmoinen tehtävä – tunnistaa jumalallinen kipinä itsessämme ja tiedostaa, että ylösnousemuksemme ja nousu-uramme Universaalisen Isän luokse on todellinen tapahtuma tulevaisuudessa kuten viides ilmoitus antaa ymmärtää. Epäilemättä aito uskonnollinen usko on dynaaminen ja elähdyttävä voima uskon

harjoittajalle, vaikka se olisi lapsenomainen, kehittymätön ja tosiasioita vastaamaton. Ymmärrän sen olevan sisäinen asenne sitä kohtaan, mikä koetaan arvokkaimmaksi asiaksi henkilön sisäisessä arvo maailmassa.

Usein kuulee mainittavan, että se ja se henkilö on tullut uskoon. Uskoakseni tällä tarkoitetaan normaalielienkäytössä sitä, että henkilö on kokenut jonkin ratkaisevan käännöksen elämässään ja kokenut syvän tunnekuohun, esimerkiksi herätyskokouksessa tullut synnintuntoon ja kokenut saaneensa pahat tai väärät tekonsa anteeksi Jumalalta. Tämä on varmasti mitä vapauttavain kokemus henkilölle, jota ovat painaneet mahdollisesti rikollinen elämäntapa, vaikeat ihmissuhteet tai niihin verrattavat ongelmat. Varmasti helpotus on suuri, kun saa heitettyä raskaan taakan päältänsä, ja elämäntavan muutoksen kautta henkilö on todella sisäisesti uudestisyntynyt.

Mutta koska meitä ihmisiä on kokemuksiltaan ja elämäntavoiltaan hyvin erilaisia, on selvää, että uskonnollisen uskon omaksuminen voi tapahtua hyvin eri tavoin siitä riippuen, kuten jotkut asiantuntijat ovat sanoneet, minkälainen lapsuudenkodin perhe-elämä, varhainen kasvatusta ja kodin henkinen ilmasto on ollut. Järkeä sanoo, että lähtökohdilla on merkitystä sille, minkälaisiksi me muodostumme myöhemmin. Pyrkimyksemme toteuttaa omaa elämänsuunnitelmaamme eli sisäistä unelmaamme vie meidät niihin seikkailuihin, joita tarvitsemme kasvaaksemme harkintakykyisiksi aikuisiksi myös uskonnollisessa mielessä. Uskonnollinen herääminen ja henkilökohtaisen uskon muodostuminen voi kuitenkin olla vähittäisen kasvamisen prosessi, joka kestää koko tämän maallisen elämäme ajan.

Luin tässä jokin aika sitten mielestäni hyvän kirjan, jossa eräs tunnettu henkilö kuvasi omaa hengellisyyttään ja uskonelämäänsä. Kirjan tekijä on Tampereen yliopiston sosiaalipsykologian emeritusprofessori **Antti Eskola** ja kirjan nimi on *Yksinkertainen usko*. Siinä hän kertoo havainnollisesti omasta uskonkäsitteestään suhteessa evankelisluterilaisen kirkon teologiaan ja kirkonmenoihin. Menemättä sen tarkemmin kirjan sisältöön haluan tuoda esiin sen, että hänen laillaan uskovia on niin seurakunnissamme kuin niiden ulkopuolellakin varmasti hyvin paljon. Itsekin vierastan joitakin uskontunnustuksen kohtia, joiden tulkinnoista ajattelen toisin, ja sisäistän ne viidennestä ilmoituksesta omaksumallani tavalla.

Piispainkokous tekisikin viisaasti, jos luterilaisen

uskontunnustuksen sisältöä määrittelevää oppia muutettiin pois pakkouhrikäsitteestä ja tilalle tulisi Heramme vapaaehtoinen pelastuskäsitys. Tämä tietysti edellyttäisi erään tunnetun kilpailevan käsityksen alkuperän ja sanoman hyväksymistä todellisena. En toki kuvittele, että maallikkona neuvoja jakelemalla korkeasti oppineille ja kirkkomme perinteeseen sitoutuneille piispoille asiat muuttuisivat juuri mitenkään viidennen ilmoituksen viitoittamaan suuntaan, mutta kun uudella tavalla ajattelevien ihmisten määrä kasvaa tasaisesti, niin on se jossain vaiheessa luonnollisesti otettava huomioon. Olisi kiinnostavaa tietää, kuinka moni niistä yli 5 000:sta suomalaisen kirjan ostaneesta on lukenut sen ja omaksunut edes jossain määrin sen käänteentekevää sanomaa. Tiedän itsestäni, ettei ole helppoa puhua siitä uudesta todellisuudesta, joka avautuu tämän kirjan lehdillä, koska jo käsitteet poikkeavat niin paljon totutusta.

Joskus tulee pohdittua omaa uskoaan. Heti perään tulee tunne, ettei uskoakaan pidä ottaa liian vakavasti. Aika usein huomaa tehneensä toisin kuin on ajatellut, mutta joskus myös tuntee onnistuneensa, tosin harvemmin. Liiallinen itsekritiikki tuskin on terveellistä myöskään uskon asioissa, koska se on lamauttavaa. Meidän annetaan ymmärtää Urantia-ilmoituksessa, ettei hengellinen itsetutkiskelu ole välttämättä hyödy-

listä, eikä sitä Jeesuskaan opettanut.

Kaikki uskonnot sekä ennen Jeesuksen aikoja että sen jälkeen, eikä kristinusko tee siinä suhteessa poikkeusta, ovat huolehtineet siitä, että ne luovat puitteet tunnontarkalle itsetutkiskelulle. Mutta näin ei ole Jeesus Nasaretilaisen uskonnon laita. Jeesuksen elämänfilosofiaan ei kuulu uskonnollista introspektiota [eli omien ajatusten ja motiivien tarkastelua uskonnollisessa mielessä]. Kirvesmiehen poika ei koskaan opettanut luonteen rakentamista, vaan hän opetti luonteen kasvua, ja julisti taivaan valtakunnan olevan sinapinsiemenen kaltainen. Mutta Jeesus ei sanonut mitään sellaistaakaan, joka olisi julistanut itseanalyysin kielleyksi, kun sitä käytetään keinona estää omahyväinen itsekeskeisyys. [1583:1]

Huumori ja musiikki ovat hyvää vastamyrrykyä liian vakavamieliselle uskonnolliselle ajattelulle. Ajoittainen irrottautuminen yksinkertaisiin puuhiin toimii myös hyvänä vastapainona vakaville ponnistuksille hengen asioissa. Minulle tuli tästä mieleen lyhyt lauseenpätkä eräästä jo edesmenneen **Veikko Lavin** laulusta, jossa sanotaan seuraavasti:

Ota löysin rantein, älä jännitä, ota vastaan elämä!

Tässä on mielestäni hyvin sanottu pähkinänkuoressa eräs merkittävä elämänviisaus, joka sopii niin nuorille kuin meille vähän iäkkäämmillekin.

Ajatuksensuuntaaja opettajana

Matti Tossavainen

Tämä on tiivistelmä kuluvan vuoden Urantia-seuran kesäpäivien esitelmäni yhdestä osaluokasta eli Suuntaajan opettajaroolista. Esitelmän aihe oli kokonaisuudessaan ”Hengen opastama, opettama, johtama – kasvu Suuntaajan ohjaamana”.

Onko Suuntaaja opettaja?

Esitin tämän kysymyksen itselleni, koska kesäpäivien teemana oli juuri ”Opettaminen”. Yllätyin, koska en osannutkaan vastata suoraan tähän triviaalilta kuulostavaan ongelmanasetteluun. Olin pitänyt Suuntaajaa jonain paljon enempänä, ehkä myös epämääräisempänä, mutta että opettajana! Pikainen *Urantia-kirjan* selaileminenkaan ei tuonut suoraa vastausta. Sen sijaan aloin vähitellen käsittää, että Ajatuksensuuntaajista käytettiin kirjassa tavattoman monia erilaisia nimityksiä. Ryhdyinkin etsimään Suuntaajista käytettyjä epiteettejä. Löysin lopulta maininnan, että kuolevaisesta, siis *jumalatietoisesta älyllisestä olennosta tulee asteittain hengen opettama ja lopulta hengen ohjaama* [26:1; lihavointi kirjoittajan], missä henki tarkoittaa Ajatuksensuuntaajaa. Lopulta löysin maininnan **kärsivällinen opettaja** (1203:4), mikä ratkaisi pulmani,

mutta siinä sivussa löysin noin 150 kappaletta muita ei-opettaja-nimityksiä – eikä siinä varmasti ole vielä kaikki.

Miksi Suuntaaja opettaa?

Universaalinen Isä asuu absoluuttisessa keskiössä. Hänen asuinpaikassaan vallitsee ehdoton täydellisyys eikä hän liiku ikuisuuden kehiltä koskaan pois. Finiittisyyden luoduille hän on antanut suurenmoisen käskyn: *”Olkaa täydelliset niin kuin minä olen täydellinen”* [21:3]. Tämän vuoksi Paratiisin sanansaattajat lukuisine joukkoineen ovat vieneet tätä jumalallista käskyä aika-avaruuden maailmoihin aina kuolevaisille saakka. Suuntaaja on vuorostaan Isän henkilökohtainen keino olla finiittisyydessä läsnä kuolevaisen kamppaillessa kohti täydellisyyttä. Suuntaaja on Isän henki, hänen läsnäolonsa, jumalallinen rakastaja ja Isän lähettämä opettaja.

Mitä Suuntaaja opettaa?

Suuntaaja edustaa Isää, joka on päämäärä. Se, minkä Isä laittaa avaruuden maailmoihin liikkeelle, yhtä varmasti palaa hänen luokseen, myös persoonallinen

kuolevainen, mikäli tämä niin tahtoo. Niinpä Suuntaaja opettaakin meille: ”Pidä päämäärä kirkkaana mielessä!”

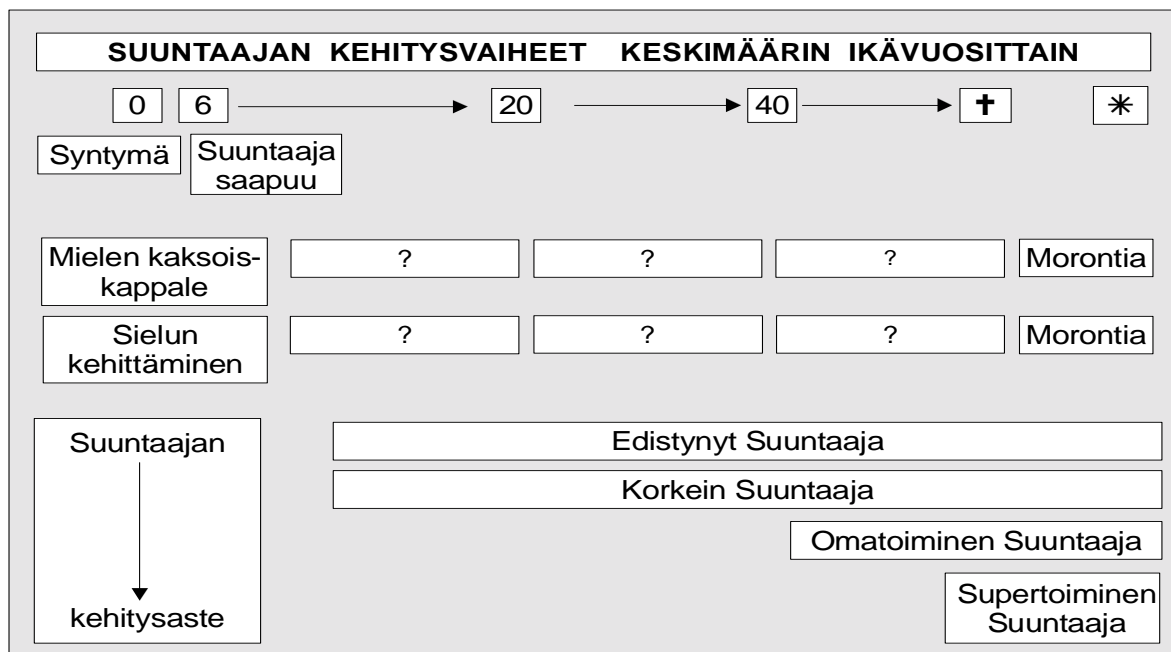
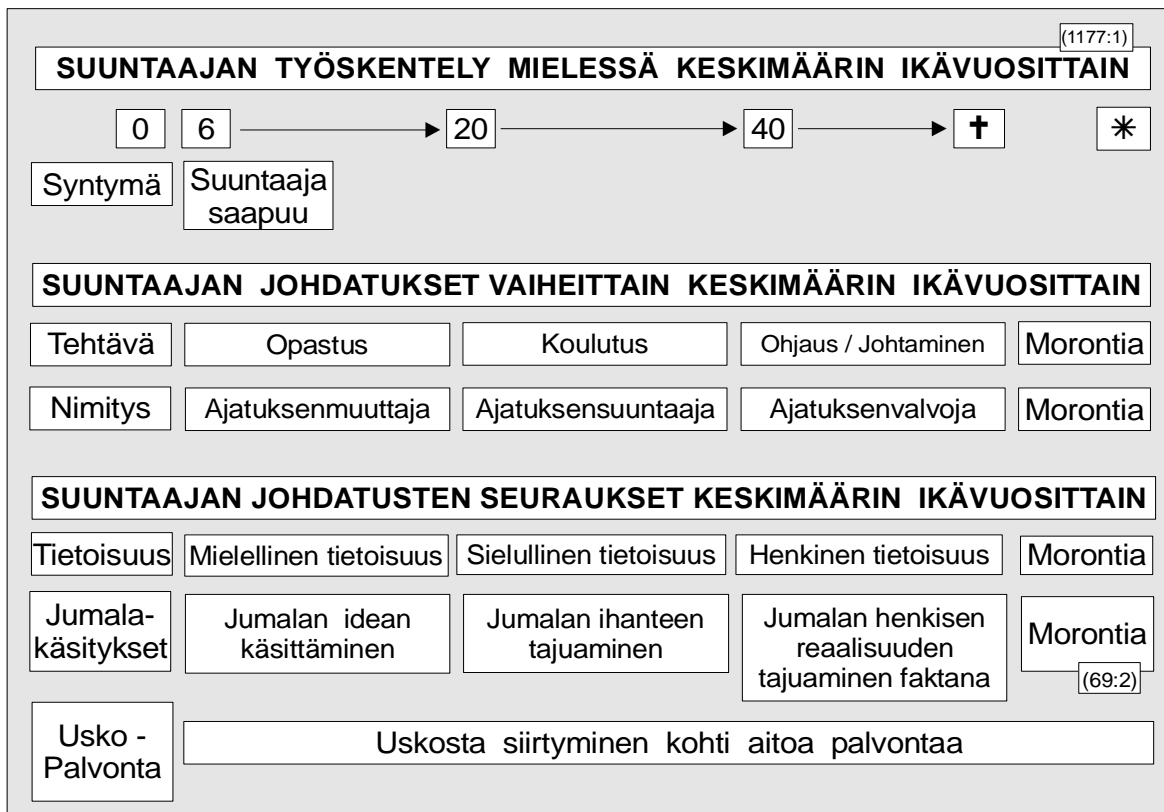
Miten Suuntaaja opettaa?

Suuntaaja on lokaalinen henkinen gravitaatiopiste meidän mielessämme (Isä on globaalinen kaikelle luodulle). Suuntaaja toimii oppaana, joka tekee eettisesti ja moraalisesti korkeammista valinnoista houkuttelevampia. Mutta Suuntaaja nimensä mukaisesti suuntaa ajatuksiamme kohti korkeampia arvoja ja kuolevaiskohteen suostuessa yhteistyöhön johdattaa Isän tahdon aktiiviseen toteuttamiseen, valvoo ajatuksiamme, vie kohti päämäärää.

Millainen opettaja meidän mielessämme asuu?

Meillä on kärsivällinen opas, paljon enemmän kuin opettaja, suunnattomasti suurempi kuin valvoja – meissä opettaa ja johtaa itse kaikkien ponnistelujen päämäärä. Pitäkää päämäärä kirkkaana mielessä – henkilöiste voimallisena ajattelukeskuksessanne. Olkaa mieluusti halukkaita oppilaita, niin tuotatte jumallista iloa Suuntaajallenne.

Oheisissa kahdessa kalvossa on tiivistetysti esitetty ihmismielen ja Suuntaajan kehitys keskimäärin ikäkausittain.

Viktor Franklin filosofia päivittäisessä elämässämme

Irmeli Ivalo-Sjölie

Luento talvipäivillä 2007

Viktor Frankl (1905–1997) oli itävaltalainen psykiatrian erikoislääkäri ja lisäksi filosofian tohtori. Hänellä oli omat eriaävät ajatuksensa jo nuorena. Hän ei uskonut **Freudia**, joka väitti ihmisen etsivän vain mielihyvää. Yhtä vähän hän uskoi **Adleria**, joka opetti ihmisen tavoittelevan vain valtaa. Franklin keskeinen ajatus oli, että ihminen etsii elämälleen tarkoitusta. Ellei ihminen sitä löydä, hän joutuu ”eksistentiaaliseen tyhjiöön”, jota hän yrittää täyttää huumeilla, alkoholilla ynnä muulla, ja lopuksi hän masentuu.

Franklin koko filosofia on hyvin käytännöllistä ja käyttökelpoista jokapäiväisessä elämässä. Hän auttaa meitä selviämään vastoinkäymisistä ja tekemään viisaita päätöksiä. Kun meille elämässä tapahtuu jotakin, etenkin jos tapahtuu jotakin ikävää, niin emmekö nosta katsetta ylös ja kysy: ”Miksi tämän piti tapahtua juuri minulle? Miksi juuri tänään? Miksi juuri tässä?” Lähdemme sellaisesta olettamuksesta, että jokin ulkopuolinen aiheutti meille ikävyyksiä. Frankl opettaa asian olevan päinvastoin: elämä on dynaaminen prosessi, ja koko ajan tapahtuu. Elämä kysyy meiltä: ”Nyt sinulle kävi noin, mitä aiot tehdä tässä tilanteessa?” Elämä kysyy usein vaikeita asioita. Joudumme odottamattomiin tilanteisiin. Olemme väärässä paikassa väärään aikaan; sattuu onnettomuus tai jokin luonnonmullistus, olemme useammankin kerran silmäkkäin kuoleman kanssa, ja ehkä kärsimme syyllisyydestä aiheutettuumme jollekin pahaa mieltä.

Ymmärtäessämme, että elämä kysyy, kaikki käy paljon helpommaksi. Mutta se vaatii meitä kääntämään ajatuksemme 180 astetta ympäri; tekemään niin sanotun kopernikaanisen käännöksen. Frankl ei jätä asiaa tähän vaan antaa meille vihjeitä siitä, mitä vastaamme elämälle, kun se kysyy. Koska Frankl oli myös filosofian tohtori, hän sai paljon vaikutteita filosofiasta. Hänen ihmiskuvansa on aivan erilainen kuin lääkäreiden yleensä. Hän sanoo nimittäin, ettemme ole ainoastaan psykofyysisiä olentoja, vaan meillä on kolmaskin ulottuvuus, nimittäin henkinen ulottuvuus. Meillä on keho, mutta olemme henkiä. Tällainen ihmiskuva sopii hyvin *Urantia-kirjan* lukijoiden ajatusmaailmaan. Tällä henkisellä tasolla meillä on vapaus. Meillä on vapaus tehdä valintoja, etsiä elämän tarkoitusta. Siellä ovat myös rakkaus, ihanteet, ideat, tahto löytää tarkoitus, hengen uhmavoima jne.

Mikä on elämän tarkoitus?

Elämän tarkoitus vaihtelee elämän kuluessa: ensin opiskelemme, sitten olemme työelämässä, hankimme perheen, kasvatamme lapset, hoivaamme vanhoja vanhempiamme jne. Saavuttaessamme tietyn iän löydämme ehkä ”elämän korkeimman tarkoituksen”. Sen ymmärtämisen ei luulisi tuottavan vaikeuksia *Urantia-kirjan* lukijoille. Elämän tarkoituksen löytää joko tekemällä, kokemalla tai, jos tilanne on toivoton, muuttamalla suhtautumisensa. Kun kuolema lähestyy, ei katsota eteenpäin tummia sänkipeltoja vaan taaksepäin täysii vilja-aittoja!

Siis, kun elämä kysyy, meidän pitää antaa vastaus. Meillä on vapaus valita monista vaihtoehdoista yksi. Kuinka sen teemme? On tärkeätä pysähtyä ja kuunnella, mitä elämä todella meiltä kysyy. Tätä Frankl kutsuu ”hetken tarkoitukseksi”. On niin helppoa hypätä riman yli alimmasta kohdasta, mutta onko se oikea vastaus? Oikea vastaus vaatii meiltä usein muutosta.

Ensiksikin meillä on vastuu lähimmäisistämme, työtovereistamme ynnä muista. Meidän pitää siis tehdä vastuullinen valinta. Muuten elämästä tulee kaaos. Miten teemme tämän vastuullisen valinnan? Valinta perustuu arvoihimme. On erittäin tärkeää järjestää arvomaailmansa. Monien ihmisten arvot ovat todella huonossa järjestyksessä. Harva katsoo korkeimmiksi arvoikseen totuutta, kauneutta ja hyvyyttä. Kun olemme tehneet valintamme, silloin tämä vaihtoehto toteutuu, ja muut avoinna olevat mahdollisuudet häviävät. Tämän valinnan voimme vielä tarkistaa kysymällä omaltatunnoltamme, olemmeko tehneet oikein. Tämä sisäinen ääni, jota Frankl kutsuu ”transsendenssin ääneksi” (mehän tiedämme, mikä se on), siis vahvistaa päätöksemme. Tämän päivän päätöksillä muokkaamme huomiamme.

Frankl opettaa, että jokaisen päätöksen tulisi aina viedä meitä kohti elämämme tarkoitusta. Kun toimimme näin, silloin onnen ja hyvän olon tunne ilmaantuu itsestään sivutuotteena. Hän sanoo, että onnea ei voi metsästä; se karkaa. Mutta kun täytämme tehtäväämme täällä, silloin olemme onnellisia!

Yhteenvedona: kun elämä kysyy, kuuntelemme ”hetken tarkoitusta”, teemme vastuullisen päätöksen, joka perustuu arvoihimme ja jonka omatuntonamme vahvistaa. Tämä päätös vie meitä oikeaan suuntaan, kohti elämämme tarkoitusta. Näin toimiessamme olemme oikealla tiellä.

Terveydestä ja Suuntaaja-yhteistyöstä

Aion kirjoittaa tämän juttuni ainoastaan elämämme ylivoimaisesti tärkeimmästä yhteistyöstä, nimittäin jokaisen ihmisyksilön ja hänen jumalallisen Suuntaajansa välisestä, toimivasta yhteistyöstä. Kuten todellisessa elämisessä useinkin käy, muuttuvat ennakkoon pohditut suunnitelmat jonkin äkillisen, pakkottavan tapahtuman seurauksena. Terveyden nopea murtuminen vaikkapa väliaikaisestikin merkitsee aina asioiden ja aikomuksien pikaista uudelleenarviointia. Yksilö on varsin heikko astia, vaikka elämä ihmisessä onkin sitkeää ja vahvaa.

Tasan viikolla siirtyi tämän juttuni kirjoittaminen, kun erittäin äkisti tuli kutsu talomme alakerran avoimelle istuimelle... yksi 65-vuotisen elämäni pahimpia mahatauteja oli alkanut! Kun henkiset asiani ovat olleet kunnossa pääsääntöisesti jo pitkään, on yleisvoimintini jatkuvasti parantunut vuosikausia ja huolimatta iän karttumisesta ja hetkellisistä kolhuista, elämänlaatuni on kohentunut. Näin tuleekin olla, todistellaan *Urantia-kirjassa!* Vilpittömän Paratiisin-Isämme perheenjäsenen elämisen laatu paranee koko ajan taivastiellä. Tämä takaa toivon säilymisen ja luottamuksen eheytyksen sekä uskon, tuon hengellisen elämän perustan, kaikinpuolisen vahvistumisen.

Enää en ota elämisessäni edes huomioon, että perusterveyteni saattaisi järkkyyä pitkäaikaiseen sairauteen; tällainen ei olisi mielekästä täysin Elämään luotavalta Isämme pojalta, mutta tuollainen äkinäinen notkahdus, akuutti mahatauti, pistää tämän ikäisen hyvin nopeasti petipotilaaksi täydellisesti. Ruumiillisenkin terveys on tärkeää, vaikkakaan ei läheskään niin tärkeää kuin mielen toiminnan ja varsinkin hengen terveys on. Ruumiimme on mieleemme, henkemme ja kuolemattoman sielumme asunto ja temppele; on hyvin tärkeää pitää siitä hyvää huolta. Sillä jos asunto on huonossa kunnossa, vaikuttaa toki tämä epäkuntoisuus koko yksilöön, ihminen on sähkökemiallis-mielellis-hengellinen kokonaisuus ja kokonaisuus vaatii, että myös sen osat ovat hyvässä käyttökunnossa.

Jälleen olen ruumiillisestikin kunnossa ja jatkan parasta kuntoni ylläpitäjää, nimittäin positiivisen elämänasenteeni ruokkimista terveyteni peruspilarina. Toki en myönteisyyttäni mihinkään unohtanut mahatautin aikaan, mutta vaisuksihan se vetää, kun samaa "sinfoniaa" joutuu monta päivää kuuntelemaan ja kaikenlainen raikkaus on tipotiessään!

Olen minä urheillutkin. Ennen mahatautia vein ensin sammakonkudut kahdella ämpärillä Moisiojoen sivuojaan ja äitiensä aattona vein kolme kudunkijää samaan paikkaan. Tämä on jokakeväinen urheilujuhla meillä. Ate kyllä hoitaa varsinaisen työn, ni-

mittäin pihalammikon puhdistuksen, mutta minä olen hoitanut tuon vaativamman kuljetuksen aina. Luulenpa, että olen tuhansia sammakoita noin pelastanut elämälle, vaikka ehkäpä muutama nutipää lienee kuollutkin ennen aikuisikänsä. Varsinainen urheiluni ei kuitenkaan jää aivan tähän, kävelen nimittäin joskus jopa pitemmänkin lenkin kuin mitä matka postilaatinkolle ja takaisin on, vaikka kyllä siinäkin kertyy jo toistasataa – metriä!

Voimistelua olen harrastanut jo vuosikausia; herätessäni sängyssä venyttelen joka päivä ja saunomiseni yhteydessä nostelen jalkojani ja käsiäni lauteilla maahan, niin että kyllä tuota liikepuolta kertyy vuosikymmenessä jo valtavia määriä ja kaiken kruunaa kokoaikainen kiitokseni taivastien väelle ja ylistys Paratiisin-Isällemme! Näin hoidan paranevaa terveyttäni tänään ja tulevaisuudessa, näin myös pysyy kunnossa, ja kun muistaa vielä syödä kohtuullisesti ja monipuolisesti, lisäravinteita ei tarvitse. Tähän varsin kattavaan litaniaan pohdin vielä viikoittaista lisää uinnin muodossa, kun vain 12 vuoden intensiivisen odottelun jälkeen olemme ensi vuonna saamassa uimahallin tänne Lemmon pitäjäänkin Lempäälään. Halli valmistuu hiihtoputken yhteyteen kaikkien paljon siunaileman Ideaparkin alle kahden kilometrin päähän meiltä. Hiihto ei selkäni vuoksi tule kysymykseen, mutta varovaista uintia harkitsen, sillä muutenhan tulen ylikuntoon jo pelkästä ajattelusta!

Jokaisen ihmisyksilön koko elämän ylivoimaisesti tärkein suhde syntyy, kun hänen mielensä ajatuskeskukseen saapuu jumalallinen Suuntaaja. Jokaisen ihmisyksilön ylivoimaisesti tärkein elämisentoiminto on saada luotua toimiva yhteistyö oman Suuntaajansa, oman Jumalansa, kanssa. Jos tietoista, vapaatahtoista yhteistyötä ei ihmisellä tässä elämässä muodostu, on tällaisen yksilön eläminen hänen itsensä kannalta nähtävästi täysin turha yritys ja kaikki raukeaa tyhjiin. Sillä Suuntaajat eivät epäonnistu koskaan, vaan vain heidän kantajansa voivat epäonnistua, ja meillä Urantialla ihmiset epäonnistuvat aivan liian usein. *Urantia-kirjassa* sanotaan, että jo vuosituhansia on Urantialla vallinnut hyvin huolestuttava kehitys, taivastielle lähti-joitä on aina vähemmän ja vähemmän. (Nähtävästi suhteessa ihmismäärään.)

Saimme tänne Hätätilapojan eli Melkisedekin ja hänen opetuksensa, saimme tänne Luoja-Pojan eli Nabadonin Mikaelin, ja omatoimiset Suuntaajat tulevat hänen ansiostaan jokaiseen järkevään ja siten taivastien valintaan kykenevän ihmisyksilön mieleen jo pikkulapsena. Tarvitsimme kuitenkin vielä *Urantia-kirjan*, että emme taantuisi takaisin eläimellisyyteen, josta olemme nousseet vain vähän aikaa sitten. Kuin-

ka pitkä matka on elämellisyteen takaisin? Mielestäni ei kovinkaan pitkä. Minulle on tullut sellainen käsitys seurattuani nyt jonkinlaisena aikuisena jo puoli vuosisataa tätä nykyistä ihmisten maailmaamme, että eipä tarvitse olla kummoinen poikkeusolotila missään päin maailmaa, kun jo myöhemmässä tarkastelussa löytyy väärinkäytöksiä ja ihmisarvojen polkemista vaikka millä mitalla. Karkeita ihmisarvojen polkemisiä ilmenee ja alkeellisetkin lait unohtuvat heti kun aseita kalistellaan jossakin. Kun tulee muuta levottomuutta tai poikkeusoloja, ilmaantuu väkivaltaa tai rosvousta missä päin tahansa. Kun päästään kahmimaan toisen tai ”ei kenenkään” omaisuutta, varkaita on pian iso osa kaikista.

Parhaimmissa ja demokraattisimmissakin valtioissa köyhien ja muuten vähäosaisten ja sairaiden ja vanhusten asema on kohtuuttoman heikko siihen nähden, mitä ne voisivat olla niillä edellytyksillä. Mistään nykymaailmastamme ei löydy paikkaa eikä yhteisöä, missä ei toista ihmistä pyrittäisi alistamaan jotenkin. Parhaimmillakin työpaikoilla on kiusaamista ja jopa rasistisia oireita. Tämä on vaikeasti käsitettävissä, kun esimerkiksi Suomen koululaitos elää toista vuosisataansa ja ihmisiä on ”sivistetty” opillisin keinoin vielä kauemmin, joten eipä ole elämellisyys kaukana edes meillä kotomaassamme, lieveilmiöt ovat jokapäiväisiä. Huomaa, hyvä lukijani, että en vielä maininnut mitään kieleemme, asuinympäristömme ja koko planeettamme roskaamisesta ja saastuttamisesta tässä ylitiötsekkyuden ja käsittämättömän pitkälle hyväksytyyn yksilöegoismin nousuaallossa, jota elellemme täällä Urantialla kaiken aikaa. Suoranainen valehtelu on lajimme ihmisen tapa kaikkialla!

Vaikka olen jo kolmilla talvipäivillämme puhunut siitä, kuinka paljon seesteisempää osanottajayleisöme on ollut verrattuna yli kymmenen vuoden takaisiin aikoihin, tahtoisin niin mielelläni nähdä vielä suurempaa seesteisyyttä sekä parempaa ja täydellisempää kaikkien omien kykyjen liikkeelle laittoa kuin tällä hetkellä. Tähän päästäisiin vielä paremmalla Suuntaaja-yhteistyöllä. Miksi tällainen vastakkainasettelu? Siksi, että mahdollisimman moni huomaisi paremmin, miten valtavan paljon hyvää *Urantia-kirjan* sanoma ja varmasti hyvin monen lämpimästi ja intensiivisesti hoitama omakohtainen Suuntaaja-suhde saa aikaan jo

varsin lyhyessäkin ajassa. Haluan nähdä, että Urantia-ihmiset eroavat edukseen ja juuri näin tuleekin olla. Usko, joka ei tuota edes joitakin selviä hengen hedelmiä, on kuollutta uskoa. Tietoisuus pääsystä Isämme valtavaan perheeseen ja tämän tietoisuuden luoma etuoikeus suorastaan ajaa dynaamiseen toimintaan jokaisen tähän piiriin päässeen yksilön. Toki meillä on paljon parantamisen varaa ja tarvettakin parantaa kaikkea toimintaamme. Itse olen ottanut kohtuullisesti osaa tuohon keskustelufoorumiin, kun tuli lopulta hankittua tämä kannettava uusi tietokone, jolla tätäkin naputtelen. Urantia-foorumilla kaivataan lisää kirjoittajia ja uusia aiheita keskusteluihin. Tulkaa toki mukaan, uudet, ja piristykää keskustelemaan, entiset ja vanhat; näin pianko ajan testi puree, että nyt jo on turhan hiljaista, vaikka ikuisuus on aivan alussa!

Huomatkaapa hyvät lukijani, että kun saatte jonkinlaisen viestin Suuntaajaltanne ja jos ette heti täytyä tuota Isämme tahtoa, mitä viestinne sisälsi, se unohtuu hyvin nopeasti. Tämä johtuu mielestäni siitä, että Suuntaajan ilmoittama ajatus on useinkin hyvin poikkeuksellinen ja se tulee sellaiseen aikaan, jolloin sitä lähes vähiten odottaa. Lisäksi Suuntaajamme on Ajatuksensuuntaajamme, siis viesti ei tule muististamme vaan aivan toiselta suunnalta mieleemme ja koska sillä ei ole myöskään ”omaa lokeroa” mielessämme ennestään, se painuu syvälle yllättävän pian. Näiden, jo nyt käsittämieni seikkojen vuoksi on Suuntaaja-viesti syytä heti kirjoittaa ylös ja ottaa harkintaan, ja jos mikään selvä järkisyy tai muu sellainen ei hälytä, on tietysti parasta elää niin, että toteuttaa heti lainkaan viivyttelämättä tuon saamansa armonosoituksen ja vahvistaa sen kiitoksella omaan tapaansa. Mitä useammin teet tai toimit Suuntaajasi ehdottamalla tavalla, sitä useammin noita ehdotuksia satelee! Vain ihmisestä itsestään on kiinni, kuinka kenenkin Suuntaaja-yhteistyö toimii, onhan toki aivan käytännössä mahdollista, että ihmis-yksilö toimii kaikessa elämisessään oman Suuntaajansa ilmoittaman mukaan ja silloin ollaan hyvin lähellä välähdystä ylös!

Oikein hyvää kesää kaikille!

Kalevi Krekilä

Seura osallistuu kuluvana vuonna seuraaviin tilaisuuksiin:

Hengen ja Tiedon messuille Helsingissä, lokakuussa 2007

HALLITUS JA KOMITEAT

Raimo Ala-Hynnälä , puheenjohtaja	Lahjajarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ Puh. 040 717 2933 puheenjohtaja@urantia.fi
Matti Tossavainen , varapuheenjohtaja	VANTAA Puh. (09) 873 2255; 050 310 9184 varapuheenjohtaja@urantia.fi
Helena Juola , sihteeri	Kalastajanmäki 10 E 70, 02230 ESPOO Puh. 050 530 7785 sihteeri@urantia.fi
Martti Vanninen , rahastonhoitaja	ESPOO Puh. 040 727 8714 rahastonhoitaja@urantia.fi
Tuula Parviainen , jäsenkomitean pj.	LAMMI Puh. (03) 674 3226
Kalevi Eklöf , julkaisukomitean pj.	KLAUKKALA Puh. (09) 879 9474; 040 830 1200 julkaisukomitea-pj@urantia.fi
Kalevi Krekilä , koulutuskomitean pj.	LEMPÄÄLÄ Puh. 050 595 1942 koulutuskomitea-pj@urantia.fi
Tapio Pulli , konferenssikomitean pj.	KIRJALA Puh. (02) 454 4927 konferenssikomitea-pj@urantia.fi
Tapio Talvitie , sähköisen viestinnän komitean pj.	ESPOO Puh. (09) 505 4845 internetpalvelut-pj@urantia.fi

ESITELMÄTILAISUUDET HELSINGISSÄ

Seura järjestää syyskaudella 2007 esitelmätilaisuuksia Helsingin **Kruununhaassa** osoitteessa **Meritullinkatu 13 G** (erillisen piharakennuksen 2. kerros). Tilaisuudet pidetään lauantaisin, alkaen kello **15.00**. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

22.9.2007	Eija Seppänen-Bolotinski	Maria Magdaleena
20.10.2007	avoin	avoin
17.11.2007	avoin	avoin

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdyssiteenä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluammekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkutulle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrkimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen Heijasteessa, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Tukipyynnöt tulee osoittaa koulutuskomitealle tai suoraan seuran hallitukselle.

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan, mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Helsingin seutu

The English Study Group meets every second Tuesday at *Seppo Kanerva's* home, Aurinkoranta 6 B 22, 00990 HELSINKI, phone (09) 694 7989 (seppo.kanerva@mediakoti.fi).

Ryhmä, yhteyshenkilönä *Helena Juola*, puh. 050 530 7785 (helena.juola@fonet.fi), kokoontuu tiistaisin parittomina viikkoina (alkaen 14.8.) klo 17.00 os. Meritullinkatu 13 G, 00170 HELSINKI.

Uskonyhteyttä vaaliva opintoryhmä kokoontuu sunnuntaisin klo 14.30–17.00 (16.09, 28.10, 25.11, 16.12.) os. Meritullinkatu 13 G, 00170 HELSINKI. *Joel Rehnström*, puh. (09) 221 3125 (joel.rehnstrom@pp.inet.fi).

Kauklahden opintopiiri kokoontuu lauantaisin klo 10.00, os. Kaupparmäki 1, kerhohuone 114, 02780 ESPOO. Lisätietoja: *Pentti Lehtelä*, puh. 0400 609 790 (pentti.lehtela@pp1.inet.fi).

Vantaalla 13.1.2007 aloittanut opintoryhmä kokoontuu lauantaisin klo 13.00–16.00 Koivukylän kirjaston tiloissa (ns. askartelutila) osoitteessa Hakopolku 2, 01360 VANTAA (aivan Koivukylän aseman vieressä). Tietoja toiminnasta antaa *Eija Seppänen-Bolotinski*, puh. 041 534 8283 klo 16–21.

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa *Kari Haavisto*, puh. (019) 461 421 (kari.haavisto@pp.inet.fi).

Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu joka toinen torstai klo 18.00–19.30. *Raimo Ala-Hynnälä*, Lahjajarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ, puh. (014) 635 186 (gadonia@kolumbus.fi).

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*, puh. 044 078 4155.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja *Tuula Parviainen*, Haapainojantie 33, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

Lappeenranta

Tietoja antaa *Yrjö Kuikko*, puh. (05) 414 1542.

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilö: *Kalevi Krekilä*, Tampereentie 250, 37560 LEMPÄÄLÄ, puh. 050 595 1942. (kalevi.krekila@elisanet.fi)

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kosteperäkatu 2 A 84, 90100 OULU, puh. (08) 342 046; 040 502 6604.

Pieksämäki

Tietoja antaa *Johannes Partanen*, Häyrisentie 23–25 B 47, 76100 PIEKSÄMÄKI, puh. 040 562 0745.

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, Kirsikkatie 13, 26660 RAUMA, puh. (02) 822 3043; 040 748 4289 (anja.vuori@pp.inet.fi).

Rovaniemi

Ryhmä kokoontuu maanantaisin klo 17.00 Raija Vallaksella, Valtakatu 32 A 4, 96200 ROVANIEMI. Lisätietoja: *Raija Valas*, puh. 040 536 0432.

Tampere

Ryhmä kokoontuu parillisina keskiviikkoina Metsossa. Lisätietoja: *Kaarin Köntti*, puh. (03) 265 0578.

Turku

Ryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. (02) 454 4927 (tapio.pulli@kolumbus.fi).

Vaasa

Lisätietoja: *Tapani Härkönen*, puh. (06) 312 1832.

Stockholm, Sverige

Urantia-studiegrupp sammankommer på adressen: Studieförbundet Vuxenskolan, Hantverkargatan 12, Stockholm. Tunnelbana: Rådhuset. *Michael MacIsaac* +46 73 576 4364 (mmacisaac@gmail.com)

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 626 792 501.